

Marine Le Pen, la dona que va reinventar l'extrema dreta francesa

La líder del Front Nacional ha canviat la pell del partit sense renunciar al seu extremisme de fons

Marine Le Pen, votant aquest diumenge | Europa Press

Marine Le Pen, tan diferent en tot a Emmanuel Macron (<http://www.naciodigital.cat/noticia/129787/macron/le/pen/competiran/liderar/franca/enterra/vella/classe/politica?rlc=a2>), coincideix amb el seu rival en una cosa: l'intent d'escapar de la dialèctica esquerra-dreta. Però així com Macron ho fa amb una síntesi de propostes de centre esquerra i centre dreta, en un missatge centrista encara per ubicar, la líder del Front Nacional vol sumar eslògans que provenen de la dreta i de l'esquerra més antisistema. Els seus orígens, malgrat tot, són ben clars.

Le Pen no ha guanyat aquestes eleccions (<http://www.naciodigital.cat/noticia/130630/macron/barra/pas/ultradreta/sera/nou/president/franca>). Però ha dut el Front Nacional al seu major èxit electoral, que només el temps dirà si és el seu sostre o un pas més cap a l'Elisi. Després del referèndum del Brexit i del triomf de Donald Trump als Estats Units, va exclamar que "un nou món està naixent". Ella vol ser una referència més d'una internacional, la d'una dreta postdemocràtica i autoritària, que va tenir en el 2016 un any

d'or. Per afegir el seu FN a la festa, ha hagut de renovar part del bagatge ideològic heretat del seu pare, Jean-Marie Le Pen, amb qui s'ha enfrontat en un dels molts capítols que han perfilat la seva personalitat.

Un atemptat a París

Un dels primers records de Marine Le Pen en relació a la política és del 1976, quan ella només tenia vuit anys. El seu pare ja havia fundat el Front Nacional, organització que aplegava l'extrema dreta més tradicional, nostàlgica de la França ocupada de Pétain i enemiga de De Gaulle, a qui no perdonava haver permès la independència d'Algèria. Le Pen tenia també molts enemics i un dia un artefacte explosiu va esclatar a la seva casa de París. Ningú va prendre mal, però Marine va quedar impactada pel fet.

Traumatitzada pel divorci dels pares

A inicis dels vuitanta, quan ella tenia setze anys, Marine va viure com un drama la ruptura entre els seus pares. El conflicte matrimonial va ser sorollós i la mare, Pierrette, va acabar apareixent nua a una revista eròtica per ridiculitzar Jean-Marie. Marine, que era la filla petita de tres germanes, estava molt lligada a Pierrette. La vida sentimental de Marine té poc a envejar a la del pare pel que fa a crisis i ruptures. Mare de tres fills, s'ha casat tres vegades. La seva parella actual és Louis Aliot, un dels vicepresidents del Front Nacional. Tot queda entre camarades.

Una jove extremista

L'avui aparentment "moderada" Marine va ser una extremista en els seus anys universitaris, quan estudiava dret. Va fer amics entre l'anomenat Grup Unió Defensa (GUD), organització de dreta radical sorgida el 1968 com a resposta a l'hegemonia dels comunistes i l'esquerra en els cercles universitaris. El GUD va ser molt actiu a finals dels setanta i es va posicionar en l'entorn del FN.

La primera campanya electoral

Marine va ser candidata per primera vegada l'any 1993, amb motiu de les eleccions legislatives. No va ser elegida, però va obtenir un 11% dels seus vots. El Front Nacional ja no era un partit marginal i s'hi havia de comptar en la política francesa. A Le Pen filla, l'experiència li va agradar. Ja no abandonaria la política i va convertir-se en un suport al pare dins del Front, formació que, tot i el carisma de Jean-Marie, també va patir sacsejades internes. En una d'elles, que va acabar en la marxa de Bruno Mégret, un dels principals dirigents. Amb ell se'n va anar la filla gran de Le Pen, Marie-Caroline. Aquest fet va obrir les portes a Marine per ser un dia la successora.

Superar el sostre del pare

En les eleccions del 2002, Jean-Marie Le Pen va aconseguir passar a la segona volta fregant el 17%. La divisió de l'esquerra ho va facilitar. Jacques Chirac va esclafar Le Pen en la segona volta (81 a 18%). Pel Front Nacional, allò va ser un gran èxit. Però alhora va marcar el sostre del partit i d'un discurs que traspuava odi i racisme explícit. Marine Le Pen va prendre nota.

D'Estrasburg al lideratge

Les eleccions europees del 2004 van ser un moment important per Marine Le Pen, elegida -junt amb el seu pare i cinc dirigents més- diputada al Parlament Europeu. Des d'aquí aniria construint el seu camí al lideratge. Les declaracions provocatives del pare -com quan va definir com "una anècdota de la història" les cambres de gas- impedièren que el FN anés més enllà.

Calia reformular el producte i aconseguir que el Front penetrés en sectors que mai votarien Jean-Marie Le Pen. L'any 2011, Marine Le Pen va succeir el seu pare en un congrés en què va haver

de derrotar Bruno Gollnisch, membre de l'ala més extrema del partit.

Una ultradreta posada al dia

Amb Marine Le Pen, el Front s'ha rentat la cara. Ha bandejat els missatges més explícitament antijueus, ha apartat militants per fer la salutació feixista i ha adoptat un aire més "liberal". El Front no ha fet tema de batalla sobre el matrimoni homosexual ni l'avortament, cosa que ha molestat el reduït més cavernícola. La candidata ha multiplicat les declaracions de simpatia envers tots els règims contraris a la globalització capitalista, fos el règim d'Hugo Chávez o la Grècia de Tsipras. Ha concentrat tota la fúria xenòfoba contra els musulmans i ha intentat erigir-se en la líder d'un moviment antiglobalitzador transversal

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/130221/macron/convoca/memoria/antifeixista/mentre/le/pen/apella/insubmisos>) . Això ha tingut un cost: l'enfrontament amb el fundador. Però com fer creïble una reinvençió sense "matar el pare"?

Florian Philippot, l'estratega

En l'operació de renovació del Front Nacional, hi ha un nom fonamental: Florian Philippot (https://fr.wikipedia.org/wiki/Florian_Philippot) . És ell, provinent dels corrents gaullistes més crítics amb la Unió Europea, l'autèntic "cervell" del nou discurs de Marine Le Pen. Homosexual, Philippot ha estat també l'abanderat d'un canvi en la línia més tradicional de la formació, defensant abandonar els missatges més neoliberals i explícitament dretanosos.

Sota la seva inspiració, Marine Le Pen s'ha alineat amb els qui, com Vladimir Putin, els euròfobs del Brexit i els proteccionistes radicals dels Estats Units, anuncien un món nou sobre les runes del projecte europeu.